

RAADSBESLUITEN VAN DE WITTE BROEDERSCHAP

16 september 1966

Goedenavond, vrienden.

Voor wij de eigenlijke bijeenkomst beginnen, maak ik u erop attent, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denk dus zelfstandig na over alles, wat hier gezegd wordt. Als eerste onderwerp bespreken wij, zoals beloofd was, nogmaals:

RAADSBESLUITEN VAN DE WITTE BROEDERSCHAP

Sedert de laatste Wessac-bijeenkomst is reeds meerdere malen over dit onderwerp gesproken. Wij waren echter nog niet in staat u een volledig inzicht te geven in alles, wat daar te berde is gebracht en zo konden wij u ook niet geheel duidelijk maken, wat men zich in feite heeft voorgenomen. Ik zal trachten u een zo systematisch mogelijk overzicht te geven en zal u, wanneer enkele punten niet geheel duidelijk zouden zijn, de gelegenheid geven, na afloop van mijn betoog alsnog vragen te stellen.

De ontwikkelingen van het heden voeren tot een reeks besluiten, die een langere tijd zullen moeten omvatten. Het geheel van de bestaande spanningen zal immers moeten voeren tot een algehele ommekeer van de economische en politieke situatie. Er kan mee gerekend worden, dat de algehele werkperiode aan de hand van nu gestelde voornemens, loopt tot ongeveer 1993. U zult begrijpen, dat ik allereerst een indeling in de tijd zal moeten geven. Het werk werd ongeveer als volgt ingedeeld: Eerste periode van het lopende jaar tot 1972. Dan een de termijn, die loopt van het jaar 1971 tot 1980 en een periode van 1981 tot ongeveer 1993-94. Bij de gemaakte plannen moeten wij dus een onderscheid maken tussen voornemens, die eerst op langere termijn verwezenlijkt kunnen worden, plannen, die in redelijke tijd kunnen worden afgewerkt en de acute problemen, die onmiddellijk en allereerst de aandacht vragen.

Onder de acute problemen resorteert wel allereerst de omwenteling, die zich reeds enige tijd aan het voltrekken is. Men meent dat het goed zal zijn bv. wat meer af te gaan rekenen met de zogenaamde geheime diplomatie. U zult u afvragen, wat dit voor geestelijk belang kan hebben, maar indien wij te maken krijgen met een groot aantal prikkelbare staatshoofden e.d., die hun mond voorbijpraten en zo zaken, die tot op heden veelal onderhands werden afgedaan, in het volle licht der openbaarheid moeten worden afgehandeld, zal het voor de mensen ook mogelijk zijn te beseffen, hoe zeer zij in vele opzichten ondanks alle goede wil van hun regeerders misleid werden. Dit zal een nogal acute kwestie zijn, zodat wij er mee mogen rekenen, dat reeds in het komende jaar vele dergelijke onthullingen en eigenaardige situaties zullen voorkomen. Daarnaast hebben wij natuurlijk ook rekening te houden met de haast gebruikelijk geworden revoluties en enkele oorlogsdreigingen.

De problemen, die oorlog betreffen, zijn, vooral op korte termijn, nogal moeilijk. Wij hebben te maken met Rood China bv. Dit land heeft zijn eerste proef met de waterstofbom reeds genomen en zal binnenkort een nieuwe reeks proeven gaan nemen. Daarna zal men daar in betrekkelijk korte tijd over een arsenaal atoomwapens kunnen beschikken. Dat zou alles niet zo erg zijn, wanneer niet gelijktijdig in dit China - reeds heden dus - een dubbele revolutie aan de gang zou zijn. U hebt allen reeds gehoord over het optreden van de rode wachters en wat daarbij zoal te pas komt. U dient echter te bedenken, dat dergelijke acties alleen toegelaten en gestimuleerd worden, omdat er in dit land een andere, volgens de bevelhebbers te sterke partij is ontstaan, die geïntimideerd moet worden. Het geheel is een staaltje van zuivere intimidatiepolitiek. In de grote steden en aan de kust is het doorvoeren van dit alles nog wel mogelijk en zou men de revolutie opnieuw kunnen winnen. In het achterland staan de zaken er echter anders voor. Indien er in China een te grote crisis zou ontstaan, zal het niet te vermijden zijn, dat dit China naar buiten toe agressief wordt, om zo de interne eenheid weer te kunnen herstellen.

Dit probleem is niet alleen van het komende jaar, maar zal de komende jaren blijven bestaan. Men heeft hier gezocht naar een uitweg. Dit berekent, dat enige agressie van China, vooral naar het zuiden toe, ongeacht de daarmee gepaard gaande gevaren, zal moeten worden verwacht en zelfs toegestaan. Zonder dit zouden er onberekenbare aanvallen op de gehele wereld kunnen worden gedaan door in verhouding kleine groepen van fanatici. Jammer, maar daartegen is nu eenmaal verder weinig te doen. Men nam zich echter voor gelijktijdig China verder te isoleren en daarnaast China via handel en politiek toch in contact te brengen met de buitenwereld. Meerdere wegen via handel en politiek zullen gebaad moeten worden, sommige daarvan reeds in de komende maanden. Dit betekent niet, dat de Broedersdap de Chinezen wil bevoordelen. U zult overigens zelf wel begrijpen, dat een algeheel isolement van China voor de wereld nog veel gevaarlijker zou zijn dan de ontdekking van de atoombom. In het komende jaar zullen dan ook reeds de eerste pogingen worden gedaan om een vervreemding tot stand te brengen tussen de Sovjets en China, wat een verdere scheiding in het kominternblok betekent, terwijl gelijktijdig mogelijkheden voor China zullen worden geschapen om hulp te ontvangen uit - én handel te drijven met Westerse landen. Wij menen, dat deze plannen op kortere termijn doorvoerbaar zijn, zodat de hersituering van China in de wereld voor einde 1969 zijn beslag gekregen zal hebben. Gelijktijdig zal men er echter voor moeten zorgen, dat de situatie in het verdere oostblok niet te stabiel wordt.

Ook dit is een acuut probleem, omdat geestelijke vervolgingen dreigen. Men heeft reeds nu in vele streken van Rusland de neiging om versterkte atheïstische propaganda te voeren - waartegen wij geen bezwaar hebben - en hierbij geweld en intimidatie tegen gelovigen te gebruiken, wanneer zij hun eigen denkwijze willen blijven aanhangen - waartegen wij wel zeer grote bezwaren hebben. Een dergelijke ontwikkeling zien wij overigens ook in andere landen als bv. Albanië. Nu moet er gezorgd worden, dat deze gevaren voor geestelijke ontwikkeling en vrijheid van denken, die nu in deze landen wel degelijk bestaan, worden opgeheven. Dit zal worden volbracht door enerzijds de situatie in dergelijke landen - als de Ussr dus - sterk revolutionair te maken, zodat daar omwentelingen plaats kunnen vinden en verder de eenheid van het sovjetblok aantasten, zodat verwijdering tussen de verschillende staten bereikt wordt. Gelijktijdig zal men overgaan tot het injecteren van nieuwe denkwijzen, waaronder vele ternauwernood verhulde geestelijke wijsheden.

Er is niets, wat voor absoluut geregeerde staten zo gevaarlijk is als het ontstaan van nieuwe denkbeelden, die door de staat niet werden ontwikkeld en niet worden beheerst. In de komende tijd - dit zal in 1967 reeds merkbaar zijn, maar t.m. duren tot 1973 - zal op deze staten een bijzondere nadruk worden gelegd. Het inspiratiemoment zal worden vergroot, waardoor het mogelijk zal zijn de mensen nieuwe denkbeelden te geven en hen ook te leren nieuwe en zelfstandige gevolgtrekkingen te maken. Om hieraan meer nadruk te geven zal men gelijktijdig de onredelijkheid van heersers en openbare lichamen en instellingen vergroten. Dit alles zal gevaren, die ook van deze zijde dreigen, in het komende jaar natuurlijk nog niet opheffen. Wel zullen deze maatregelen acties vertragen zo er zorg voor dragen, dat de tijd tot 1969 redelijk verloopt. Hierna zal de invloed, naar men hoopt, voldoende zijn om desnoods meer direct in te kunnen grijpen.

Toch zal men in 1967 wel oorlogshandelingen kunnen verwachten. Zo zal er voor Rusland wel sprake zijn van een gewapend ingrijpen aan de Middellandse zee, waarbij wij o.m. denken aan Albanië, maar het zeer wel mogelijk achten, dat Russische ingrepen ook op het gebied van Turkije plaats zullen hebben. Daar ook elders een afreageren van spanningen nodig is, zal men deze o.m. vinden in Afrika - waar de Broederschap zeer druk bezig is - en zullen geschillen rijzen tussen de partners van het Arabische blok, terwijl moeilijkheden in Egypte en oorlogshandelingen tussen Syrië en Israël evenmin ondenkbaar zijn. Ook hier kan men denken aan een aderlating, een poging, om spanningen te concentreren op punten, waar zij voorlopig het minst gevaarlijk zijn voor de wereld als geheel. Vergeet niet, dat, indien er geen plaatselijke geschillen zijn in Afrika, Azië en zelfs West- Europa, een wereldbrand zeer dichtbij komt. Een aantasting van de wereldeconomie, een aantasting van de bestaande politieke systemen, worden immers reeds in het komende jaar kenbaar. En nu mogen deze dingen niet volmaakt of zelfs minder goed zijn, maar een plotseling ineenzakken daarvan, zonder dat door acties buiten

eigen land het proces afgeremd kan worden, zou voeren tot geschillen, die geheel de wereld zouden omvatten met als gevolg, dat er van een groot deel van de wereld slechts nog een woestenij rest.

U zult begrijpen, dat de Broederschap, daarmee rekening houdende, vele maatregelen bekend heeft gemaakt. Belangrijk hierbij is ook dat in de aarde zelf nog steeds zeer grote spanningen bestaan. Over deze spanningen in de aardchors hebben wij reeds eerder uitgewijd, ik meen zelfs in 1954 reeds. Het is bijna zeker, dat deze spanningen zich in het komende jaar verder blijven ontladen. Het belangrijkste punt voor de Broederschap hierbij is: Hoe kunnen wij de punten, waarop dit optreedt, zo tijdig en juist mogelijk localiseren en gelijktijdig ook de nodige waarschuwingen geven, de ergste gevolgen opheffen en zoals resultaat rampen krijgen, die opwekken tot menslievende activiteiten, zonder te veel aan slachtoffers te vergen of tot de moedeloosheid te voeren, die in geweld kan ontaarden. Ontladingen van de spanningen kan men rond de Stille Oceaan verwachten, met nadruk op de kusten van Azië. Ook in Europa, vooral rond de Middellandse Zee, in Griekenland, ook in Turkije, Tunisië, Marokko zal men last hebben van aardbevingen, en zullen vulkanische verschijnselen in deze en andere gebieden dreiging scheppen. Indien dergelijke rampen voldoende beperkt kunnen worden en voldoende belangrijke centra treffen, vormen zij een stimulans tot vernieuwing en opbouw, zo een uitlaat scheppende voor onrust, die anders in interne strijd of oorlogshandelingen zou worden afgereageerd. Te erg mogen dergelijke rampen echter ook weer niet zijn, daar zij anders een vorm van onverschilligheid en moedeloosheid wekken, die in een naar buiten gerichte berserker woede kan omslaan.

Men hoopt bij de Broeders dan ook in dit verband iets te kunnen doen voor een deel van de Chinese kust, de Philippijnen en de schade in Japan door tijdige waarschuwingen te beperken. Minder aandacht zal waarschijnlijk worden geschonken aan de beving en schade, die in de buurt van San Diego (USA) kan worden verwacht, evenals de bevingen en vulkanische werkingen in Mexico. Dit is begrijpelijk: men heeft hier niet te maken met landen, die een dergelijke ramp van grote omvang niet kunnen verwerken, terwijl het goed zou zijn een deel van de aanwezige energie op meer direct menslievende doeleinden te richten. Misschien zou men ook hier wel in willen grijpen, maar zeer waarschijnlijk zal dit niet gelukken, daar men maar een deel en niet het geheel van de verschijnselen zal kunnen voorzien en beheersen. Zou men alles gelijktijdig willen beheersen, zo zou men helemaal niets bereiken. Het feit, dat de spanningen in de aardkorst voortbestaan, is eveneens aansprakelijk voor het feit, dat wij rond de Atlantische Oceaan te maken krijgen met een aantal schotsverschuivingen en vulkanische verschijnselen. Er zal sprake zijn van enkele zeebevingen rond de evenaar en zelfs van vulkanische uitbarstingen zo hier en daar. Deze dingen zijn eveneens op zich niet belangrijk en moeten beschouwd worden als een uitlaat om erger te voorkomen. Men kan deze verschijnselen verwachten vanaf rond 15 november met een top rond mei.

Dit alles geeft dan enige inzage in de dingen, die in de nabije toekomst gebeuren. De menselijke spanningen worden hiermede echter nog niet opgeheven. Wanneer vooral de economische toestand steeds sneller gaat detoriëren, zal men ontdekken, dat steeds meer mensen een eis gaan stellen aan het gezag en gaan roepen om een sterkere leiding. Het gevolg van iets dergelijks is echter een toenemende druk op de mens en een steeds verder gaande, op steeds meer delen van het persoonlijk leven betreffende normalisatie van het menselijke bestaan. Dit is niet aanvaardbaar. Op langere termijn zal men dan ook zorgen, dat er steeds meer vrijdenkers komen. Geen vrijdenkers tegenover het goddelijke, maar tegenover de maatschappij, die tegenwoordig maar al te vaak haast in de plaats van God treedt. Om dit te kunnen bereiken is men reeds nu begonnen met het vormen van opstandige groepen, die elk op zich misschien niet veel waard zijn in de eerste tijd, maar in zich het zaad dragen van een denkwijze, die de massa kan beïnvloeden en zo nieuwe inzichten kan ontplooien, wanneer een verzet tegen een te rigide maatschappelijk bestel noodzakelijk wordt. Men hoopt hierdoor de komende crisis - een economische crisis kan voor de meeste landen ten laatste in '68 -'69 verwacht worden - een opkomst van absolutisme met de daaraan verbonden gevaren te vermijden. Sommige landen zullen reeds eerder de economische nood zien stijgen. Engeland bv. zal reeds begin '67 deze moeilijkheden ervaren en het pond sterling zal dan reeds onder zeer sterke druk staan.

Het belangrijke van dit alles is, dat nadat de ergste fase van de crisis voorbij is, denkbeelden van persoonlijke vrijheid nog voldoende weerstand en zeggingschap hebben in de wereld. De vrijheid ligt hierbij vooral in een samenwerking, die niet alleen maar op belangengemeenschappen of luiheid gebaseerd is, maar meer ideëel. Noem haar desnoods praktisch christendom, naastenliefde of een juiste vorm van marxisme. Er zal sprake zijn van een vrijwillige samenwerking tussen de rassen, maar de groepen, die daartoe zijn uitgekozen zullen in deze dagen bij de mensen allesbehalve populair zijn. Maak u echter over de minder aangename aspecten van dergelijke groepen en hun schijnbare onbelangrijkheid echter niet te veel zorgen: dergelijke groepen zullen voor 1972 een voldoende zeggingskracht gekregen hebben, dat zij in de daaropvolgende periode hun taak goed en duidelijk zullen kunnen volvoeren.

De periode vanaf 1972: deze begint in een tijd, dat de droom van de mogelijkheid, een steeds voortdurende welvaart te handhaven, reeds verdwenen is. Overigens is dit niet zo erg, welvaart is reeds nu hoofdzakelijk een leuze. De mensen denken nu eenmaal in symbolen, en welvaart is een daarvan. Men hanteert dergelijke begrippen ongeveer als de symbolen bij symboolalgebra, met als gevolg dat men wel vele problemen kan stellen en ook oplossen, maar daarbij het contact met de feitelijke werkelijkheid maar al te zeer uit het oog dreigt te verliezen. Wij moeten de crisisperiode oplossen door niet langer meer de oude systemen te handhaven, de steeds groeiende reglementatie te vermijden en te bestrijden, terwijl gelijktijdig de neiging tot vrijwillige coöperatie bevorderd moet worden. Dit is noodzakelijk om de voor de komende tijden noodzakelijke geestelijke achtergrond bij de mensen te scheppen.

Wij mogen niet vergeten, dat in de 8 jaren tussen 1972 en 1980 weer een beslissing gaat vallen. Wanneer het oude zo lang ongewijzigd kan blijven bestaan, zullen de heersende stelsels zo star zijn geworden, dat alleen een oorlog zeker en onvermijdelijk is. De heersers en volkeren zullen dan menen zichzelf slechts te kunnen handhaven door de wereld te vernietigen. Dat dit waanzin is, begrijpt nu nog eenieder. Dan is de zaak echter anders, tenzij de plannen van de Broederschap slagen. Wij menen, dat dit het geval zal zijn, zodat u ook in deze jaren niet met een wereldondergang hoeft af te rekenen. Deze plannen omvatten vooral een geestelijke agitatie, gepaard gaande met - en ook wel gevolgd door - demonstraties, die het niet noodzaelijk zijn van stoffelijk bezit duidelijk maken. Ook status zal als niet noodzakelijk en dwaas aan de kaak worden gesteld. Het doel is een terugkeer van de mensen naar een zoeken en genieten van het ogenblik, waarbij de nadruk valt op het geluk, dat men in gemeenschap kan vinden.

Moeilijk zal dit alles wel zijn, vooral wanneer ik hier een volgens mij juiste uitspraak van iemand anders mag citeren. "De mens heeft met de apen een ding wel zeer sterk gemeen en wel de behoefte door zijn soortgenoten bewonderd en aanvaard te worden." Toch hoopt de Broederschap van deze eigenschap gebruik te maken om enerzijds de grootte van de verschillen tussen de individuen te vergroten, en aan de andere kant een wegvallen van alle belang, dat de mens stelt in status en bezit zonder meer. Indien dit daagt, zal men met vele gevaarlijke momenten die in de genoemde periode voorkomen, kunnen omgaan of overwinnen.

Wij moeten er verder rekening mee houden, dat een nieuw systeem van denken, dat in het Verre en Nabije Oosten reeds nu enkele duizenden aanhangers heeft, zich tegen die tijd ook naar het Westen zal verspreiden en zo invloed krijgen over de gehele wereld; het is een filosofie, men kan dit geen geloof noemen. Elk geloof kan hierdoor deze denkwijze mede aanvaarden, zonder eigenwaarden en geloofsinhoud te schaden of zelfs maar deels te verloochenen. In feite houdt dit in, dat een vernieuwing, die alle mensen omvat en nader tot elkander brengt, volbracht kan worden zonder ook maar iets van de steun, die velen geestelijk nog van node hebben, aan te tasten. Een vernieuwing in één kerk is niets waard. Een vernieuwing in alle kerken op ongeveer gelijke wijze daarentegen betekent een behouden van de steun, die velen daarin vinden, met een gelijktijdig ontstaan van steeds sterkere banden tussen de godsdienstige gemeenschappen op aarde - iets wat tot op heden helaas ontbroken heeft. Voor de Broederschap betekent dit aan de ene kant een reeks van moeilijkheden, maar aan de andere kant kan een overwinnen hiervan tot een voor de gehele mensheid geestelijk en stoffelijk gunstige oplossing voeren.

De volgende periode begint met het gevaar voor een wereldoorlog, ofschoon volgens mij deze geen werkelijkheid zal worden. De opbouw zal in die jaren echter maar moeizaam op gang komen. Het zal namelijk reeds voordien blijken, dat vele ondernemingen, die nu nog zeer gezond lijken te zijn, niet meer bruikbaar zijn of zelfs door hun voortbestaan menselijk geluk en menselijke samenwerking in de weg staan. Met deze ondernemingen bedoel ik heus niet alleen zoiets als het aardgas van Slochteren. Er zijn vele andere wijzen van krachtwinning en fabricage. Hun onbruikbaarheid komt tot uiting door het gevaar, dat zij voor de gemeenschap blijken te vormen. Enkele van die gevaren zijns het afscheiden van gifstoffen, explosief gevaar voor hun omgeving, het stellen van arbeidseisen die geestdodend zijn of de eigen verantwoordelijkheidszin van de mensen nog verder aantasten. Dergelijke groepen en bedrijven zullen deels wegvallen door vrijwillige acties van ondernemers, deels als gevolg van dwang en zelfs vernietiging door de massa, deels ook door explosies en natuurrampen. Wij zullen in de toekomst dan ook steeds meer zien, hoe kapitaal verdwijnt en productievermogen te loor gaat.

Daar zal men iets tegenover moeten stellen. Een terug naar de natuur kan dit echter niet meer zijn. De roep van een Jaques Rousseau zal in die jaren niet eens meer verstaan worden, laat staan verwezenlijkbaar zijn. De mensen zullen terug moeten keren tot eenvoudiger vormen van samenwerking. Een voorbeeld, dat nu reeds het meest spreekt is het volgende. Indien een buurt, straat e.d. in die dagen iets gedaan wil hebben, zal men dit grotendeels zelf moeten doen. Een van de bewoners zal misschien op kunnen treden als loodgieter, een tweede als elektricien, terwijl weer anderen metselen, witten, timmeren enz. Door elkander te helpen en diensten uit te wisselen, zonder daarbij rekening te houden met geld, werktijden enz. zal men bestaande noden en problemen in korte tijd op kunnen lossen. Een soortgelijke samenwerking kan eveneens worden uitgebreid tot voedselwinning, voedseldistributie de vervaardiging van producten. Dit zal voeren tot een afname van het aantal grotere industrieën, waarbij kleinere groepen soortgelijke producten gaan maken met een minimum aan werktuigen en investering, maar door hun coöperatieve opzet toch binnen de steile lijn van de economische curve kunnen blijven opereren.

Dit is van groot belang, daar alleen hierdoor, ongeacht de afnemende massaproductie en z.g. werkgelegenheid, voor eenieder een redelijk bestaan verzekerd kan worden. Misschien is het voor u minder aangenaam om te horen, dat het dieet in die dagen wel sterk zal veranderen: het crisispunt rond 1992 omvat o.m. de noodzaak en mogelijkheid om de mensen op de wereld aanvaardbaar en voldoende te voeden. Dit is ook dan mogelijk, maar men zal nieuwe voedselvormen moeten introduceren, als bv. zeevoedsel. In landen waar men tot op heden voornamelijk vlees eet, zal men plantaardige voeding moeten gebruiken voor de vervanging van bv. dierlijke vetten, die niet meer, of niet meer voldoende rationeel, gewonnen kunnen worden etc. Ook de oplossing van deze problemen zal gepaard gaan met een verdere wijziging van de levensgewoonten, en de opbouw, die rond 1972 is begonnen, kan dan verder gaan tot rond 2020, wanneer de eerste fase daarvan wel voltooid zal zijn.

Dit is dus algemeen. Over de toekomst kan men natuurlijk wél meer feiten geven, maar het is nogal moeilijk alles te preciseren. Er zijn zo onnoemelijk veel invloeden, die door de Broederschap niet beheerst kunnen worden en waarvan zij ten hoogste op het ogenblik zelf gebruik kan maken. Er zijn ook zo vele mogelijkheden in de mens, die nog niet actief gebruikt worden, maar in een nabije toekomst steeds meer op de voorgrond gaan treden. Ik denk hierbij o.m. aan bepaalde z.g. paranormale eigenschappen, die onder de spanningen, die in de wereld gaan heersen, reeds in de komende 5, 6 jaren, bij velen tot ontplooiing zullen komen. Het is bv. heel moeilijk, op de nu gangbare wijze, zaken te doen met iemand, die telepathisch begaafd is of zelfs maar gevoelig. Zo iemand weet immers precies, wanneer de ander staat te bluffen, overvraagt enz. Wat in de handel een grote verandering zou brengen. En wat zou u denken van een politicus, die moet spreken voor een gehoor, dat dergelijke gevoeligheden bezit en zo niet alleen zijn woorden, maar ook zijn gedachten en de achtergronden van die woorden kan volgen of aanvoelen. Dit is een klein voorbeeld van moeilijkheden, die zouden kunnen ontstaan. Dat zoiets zal gaan gebeuren, is wel zeker. Welke de gevolgen zullen zijn, welke omvang dit alles aan zal nemen, kan men echter moeilijk zeggen. Voor meer concrete gegevens zal ik dan ook terug moeten keren tot de nu onmiddellijk komende tijden.

Daarover is echter reeds zeer veel gezegd. Het lijkt mij dan ook niet noodzakelijk alle details wederom op te gaan sommen. Wij kunnen bv. wel zeker zeggen, dat ook het volgende jaar weer sprake zal zijn van een crisis rond Berlijn, zoals wij wel met zekerheid kunnen zeggen, dat in en rond geheel West-Europa grote moeilijkheden zullen ontstaan. Typierend hierbij is wel, dat vele bestaande bondgenootschappen en gemeenschappen uit elkaar gaan vallen. Zelfs de Benelux zal in die dagen heel wat haken en ogen kennen. Aan het einde van 1967 zal Frankrijk vreemd genoeg, nadat het een belangrijk staatsman verloren heeft en zijn politiek deels gewijzigd heeft, een hoofdrol hierin spelen. Verder zal men er goed aan doen er rekening mee te houden, dat het er het komende jaar economisch niet zo leuk voor staat. W. Duitsland is bv. reeds ver over de top heen. In mindere mate kan men dit ook voor Nederland zeggen, maar W. Duitsland krijgt wel bijzonder grote klappen. Hierdoor zal het aanzien van O. Duitsland wel zozeer stijgen, zodat er geen reden meer is voor een meer directe aanval op West-Duitsland. Het gevaar voor werkelijke oorlog hier kunnen wij dan ook rustig buiten beschouwing laten. In Nederland zal sprake zijn van zeer wisselvallige economische verhoudingen. Het enige wat met zekerheid kan worden gezegd is, dat de prijzen zullen blijven stijgen terwijl van een reële verlaging van lasten en belastingen geen sprake zal zijn.

Zo dit alles zo zou zijn, zou men nog kunnen zeggen, dat dit nu eenmaal de gewone gang van zaken is. Maar ook het klimaat gaat de komende tijd een rol spelen. Wij hebben in deze periode te maken met een harde invloed, die ook sterk is. Deze zal u waarschijnlijk wel de zo lang reeds begeerte warme zomer schenken, maar daarnaast veel dorheid, sneeuwval en overstromingen veroorzaken. Dit betekent, dat de oogst in de meeste landen er niet zo goed voor zal staan. Wat weer invloed heeft op de wereldmarkt, de positie en mogelijkheden van het Westen enz.

Verder zullen wij onder deze invloed rekening moeten houden met een verheving van de bestaande tendens, alle bestuur aan te vallen of zelfs eenvoudig te ontkennen. In Nederland kunnen wij als gevolg van dit alles reeds vreemde dingen beleven, maar gezien over de gehele wereld, zal men moeten rekenen op buitengewoon bloedige omwentelingen. Voor Italië zou deze invloed in het komende jaar wel eens zeer belangrijk kunnen worden. Spanje mag dan economisch wél goede tendenzen kennen, maar ook hier moet gerekend worden met een omwenteling, die vanuit het Baskenland naar het zuiden trekt. Wat daardoor precies zal gaan gebeuren, weet ik niet, maar ik vrees, dat er t.m. vele doden zullen gaan vallen; toch meen ik, dat de prijs voor hetgeen bereikt wordt, uiteindelijk niet te zwaar zal zijn en vrees dus niet voor bv. een herhaling van de Spaanse burgeroorlog. Overziet men Europa als geheel, dan kan worden gesteld, dat het komende jaar een aanloop betekent van steeds groter wordende moeilijkheden. In 1968 zal men daar wel weer wat aan gewend zijn. Wij krijgen dan te maken met de opstandige horden, die in vele landen vooral uit jongeren bestaan. 1969-70 geeft de mogelijkheid dit interne geweld in de meeste landen weer te bedwingen. 1972 stelt de mogelijkheid tot een grote geestelijke ommekeer. Dan is er reeds veel veranderd en kan een ommekeer inderdaad gemakkelijk een aanvang nemen.

Ook voor de rest van de wereld geldt dit wel. Wanneer men bv. de USA beziet, dan gaat het de mensen daar betrekkelijk goed. Het venijn zit in het woord betrekkelijk: de economie zal mede de aanleiding zijn voor een - naar ik meen gedeeltelijke - mobilisatie, z.g. om het probleem Vietnam versneld op te kunnen lossen. Dit zal zeker niet overal in goede aarde vallen. Wij kunnen er mede rekenen, dat als gevolg daarvan reeds veel strijd zal ontstaan. Dit wordt verhevigd door het feit, dat vele kleurlingen een oproep voor dienst naast zich neer zullen leggen. Indirect zal dit de aanleiding worden tot schermutselingen met wapens in de grote steden, maar vooral ook in het midden van de States en het Middenwesten.

Beziet men Zuid-Amerika, dan kan men reeds nu een sterke gisting onder de vooral armere bevolking waarnemen. De massa valt steeds sneller uiteen in groepen, die in wezen ofwel uiterst links dan wel uiterst rechts georiënteerd zijn. De uiterst rechtse groepen worden daarbij door vele bezittenden gesteund. De tegenstellingen worden scherper en scherper. Het is dan ook geen wonder, dat ook hier zich vele bloedige tonelen af gaan spelen. Natuurgeweld speelt ook hier mede een rol. Grote branden in Brazilië zullen op de gehele ontwikkeling een vreemde invloed hebben, naar ik meen. Daarbij komt, dat het ingrijpen van de Broederschap hier vaak mede ten doel zal hebben het hoofdkwartier te beschermen. In een omtrek van 500 mijl rond dit oord

zullen vele eigenaardige natuurverschijnselen worden geregistreerd die voornamelijk ten doel hebben de Broederschap haar bezittingen in de stof en haar gebied voor ongewenst ingrijpen van buitenaf te beschermen.

Australië staat er ook vreemd voor. Hier begint de massa sterker in beweging te komen en de neiging tot een geheel marxistisch staatsbestel over te gaan, is zeer groot. Maar men beschikt voorlopig nog niet over voldoende inwoners en industrieën om dit voor het gehele land waar te maken; belangenstrijd speelt ook hier een grote rol en in verschillende steden zijn onlusten. Men verliest hierbij niet uit het oog, dat een marxistische staat in wezen een industriestaat is, terwijl Australië nog geen economie heeft, die zich voor het geheel van het land volgens de daarvoor geldende regels ook maar kan proberen te gedragen, zonder voor landbouw en veeteelt, die daar zeer belangrijk zijn, grote moeilijkheden te veroorzaken.

Men heeft dus te maken met een verwarde en verwarrende wereld in de komende tijden. Waar verwarring is, is ook beweging, verandering. Waar deze dingen voorkomen, kan een hergroepering tot stand worden gebracht. U hebt tot nu toe het geestelijke element in mijn betoog wat gemist. Om u duidelijk te maken, hoe dit met al het naar vorengebrachte in verband staat, moet ik even afwijken van de draad van mijn betoog. De mens, die bewust esoterisch streeft, wordt door zijn onderbewustzijn, zijns ondanks voortdurend op het verkeerde pad gebracht. Ik zou hier vriend Henri willen citeren, die stelde: "Veel mensen willen geestelijk zo hoog stijgen, dat zij voortdurend noodlandingen moeten maken." En daaraan voegde hij nog toe: "dat zijn dan voornamelijk buiklandingen." Wij kunnen geen voldoende geestelijke scholing tot stand brengen wanneer in het onderbewuste van de meeste mensen niet iets verandert. Deze verandering van de onderbewuste benadering van het leven kan het beste tot stand worden gebracht door reeksen indrukwekkende en afschrikwekkende gebeurtenissen in eigen omgeving. Belevingen en indrukmakende gebeurtenissen zijn ervoor aansprakelijk, dat de onderbewuste een niet redelijke benadering van het leven verandert. De reacties van de mens kunnen zo gewijzigd worden, zelfs wanneer het een massa betreft, zodat ook op grotere schaal een geestelijke scholing tot stand kan worden gebracht. Zouden wij alleen afhankelijk zijn van de vrije wil en de instincten van de hedendaagse mens, dan zou het onmogelijk zijn, dat de Broederschap de taak, die zij zich stelde, ooit zou kunnen volbrengen. In de Raad werd zelfs uitdrukkelijk gesteld, dat, tenzij via het onderbewuste een verandering van mentaliteit bij de mensen kon worden gebracht, een wereldoorlog in de jaren 1978 to 84 onvermijdelijk zou worden.

Gelukkig hebben wij veel tijd gewonnen. De crisis van deze tijd is grotendeels voorbij, zover het geestelijke werkingen en inzichten betreft. Het volgende jaar zal nog een moeilijk jaar zijn, maar het loopt zo een vaart niet. Er is tijd voldoende om al het noodzakelijke te doen. Dit hebben wij in de afgelopen tijd - mede dankzij de medewerking van velen in de stof - kunnen bereiken. Alles wat ik u heb verteld over strijd, natuurrampen, ongelukken en vaak onmenselijke strijd, speelt hier een belangrijke rol. De meeste ontwikkelingen komen immers op ogenblikken, waarop zij voor de mensen een ernstige schok betekenen. Veel schuldgevoelens worden gewekt, waardoor de gangbare wijzen van denken en handelen worden afgebogen. Er zullen ook ogenblikken zijn, waarbij de mensen te zelfverzekerd zijn en door de gevolgen van hun houding die al te grote zelfverzekering, waaraan zovelen op het ogenblik laboreren, verliezen. Een geestelijke ommekeer kan niet alleen bereikt worden door een benadering van de redelijke mens en kan zeker niet plaats vinden door een benaderen zonder meer in de geest. Want zelfs al zou men dit alles begrijpen en opvangen, zo zou men nog steeds zitten met bestaande toestanden en onderbewuste reacties, die nog steeds in hoofdzaak verband houden met bezit, aanzien en angsten in de ruimste zin van deze woorden.

U moet dit alles dan ook zien als een ernstige poging de noodzakelijke geestelijke hervormingen tot stand te brengen. De hooggeplaatsten, die in deze situaties komen, zullen prikkelbaar worden, zij zullen niet meer weten, wat zij kunnen en willen, met als gevolg onverwachte, maar daardoor vaak meer eerlijk hun bedoeling en mogelijkheden tonende reacties. U zult daarvan vele voorbeelden zien. Wilt u enig denkbeeld hebben van de wijze, waarop men zich dergelijke reacties voor moet stellen dan moet men maar eens nagaan, wat Soekarno in de laatste tijd heeft gedaan en bereikt. Zo zult u al op korte termijn kennis kunnen maken met zeer onredelijke

reacties van Fidel Castro, die in moeilijkheden komt. Ofschoon wij er mee moeten rekenen, dat het z.g. Cubaans communisme in Zuid-Amerika een grote rol zal spelen in het komende jaar, zal het gedrag van Fidel de mensen confronteren met verkeerde vormen van zelfverzekerdheid en zo duidelijk maken, welke gevaren voor eenieder in dit denken en het zonder meer volgen van een systeem gelegen kunnen zijn.

Wat geestelijke ontplooiingen betreft, kunt u, wanneer al deze meer stoffelijke voorbereidingen slagen, aannemen dat er rond 1972 heel wat te gebeuren staat. Voor die tijd zal er natuurlijk wel sprake zijn van enkele inwijdingen. Hier en daar zal men de mensen bijzondere inspiraties geven en aan degenen, die daarvoor geschikt zijn, geestelijke taken opleggen. Dat gaat gewoon door. Maar voor 1972 hoeven wij niet te rekenen met pogingen om op geestelijk gebied nu eens iets bijzonders te doen. Het zag er eerst wel naar uit, dat men dit zou proberen, maar uiteindelijk heeft men besloten, dat de resultaten te klein zouden zijn, terwijl niet voldoende tijd en entiteiten beschikbaar zijn, om aan de bestaande mogelijkheden op het ogenblik alle aandacht te besteden. Wat tot 1972 op dit terrein gebeurt, zal dus wel grotendeels een toevalsproduct zijn. Het is dan een kwestie van middelen en gelegenheden, die meer of min toevallig samentreffen. Daarna moet men rekenen met een mensheid, die reeds zozeer geschokt is in opvattingen en ideeën, die zozeer eigen benadering van de wereld wijzigde, dat een grote inzet van geestelijke krachten en werkingen in geestelijk opzicht gerechtvaardigd zal zijn. Zoekt u naar geestelijk zeer belangrijke ontwikkelingen en veranderingen, dan zult u moeten zien naar de periode van 1972 tot 1980. Nu echter zou men te veel weerstanden moeten overwinnen, om ook maar iets van belang te kunnen bereiken.

U vraagt zich af, hoe het staat met de Wereldleraar? Ik heb daarover reeds indirect iets gezegd. Zijn leer zal zich na 1972 gaan verspreiden. Daar zij in wezen een levensfilosofie is, zal zij gemakkelijk te aanvaarden zijn voor mensen welke hun richting wat kwijt zijn geraakt. Een geloof is zeer moeilijk aanvaardbaar te maken. Een nieuw geloof aanvaarden is voor iemand, die reeds een geloof had, zeer moeilijk. Men kan wel bv. van protestant tot katholiek worden en omgekeerd, daar de feitelijke geloofswaarden hier maar zeer weinig uiteen liggen. Om echter van bv. ND. hervormd tot boeddhist te worden is zeer moeilijk omdat men, ongeacht zijn uiterlijke aanvaarding van het nieuwe geloof, niet los kan komen van de basiswaarden van het oude. Geef hen nu een filosofie, die geënt kan worden op het geloof en in wezen een toepassing inhoudt van grondstellingen, die in elke godsdienstige lering aanwezig zijn. Dan heeft men in de mens een gezag geschapen, waardoor het mogelijk wordt zonder eigen geloof en grondopvattingen omtrent God te wijzigen, de eenwordigvan de mensheid te beleven. Unificatie in geestelijk opzicht is van deze leer wel het belangrijkste aspect.

Ik kan mij wel voorstellen, dat velen onder u zich ergens afvragen, of dit alles nu wel werkelijk waar is. Ik kan daarop alleen maar antwoorden: kijk, luister. Ik heb ook deze avond weer zoveel gezegd in materiële opzicht, u hebt op voorgaande bijeenkomsten, drie naar ik meen, zoveel feiten gehoord, dat u waarschijnlijk de juistheid van dit alles wel kunt uitmaken door alleen maar radio en couranten te volgen. Indien het u desondanks moeilijk valt te geloven, dat er een Witte Broederschap bestaat, die dit alles doet, kan ik alleen maar het volgende zeggen: je kunt niet bewijzen, dat de Broederschap bestaat, evenmin als je kunt bewijzen dat God bestaat, je kunt het ten hoogste voor de doorsnee mensen - enkelen uitgezonderd - aanvaardbaar maken. Bij een dergelijk argument tussen mensen werd eens opgemerkt, dat het waarschijnlijk is, dat de mens een toevalsproduct is, zodat hij geboren wordt door een soort toeval en op dezelfde wijze sterft, waarna alles is afgelopen. Een van de denkers reageerde als volgt: Ik vrees dat het waar is. Maar hoe jammer zou het zijn.... Hij bedoelde daarmee, dat het uiteindelijk voor een mens niet voldoende is alleen maar een toevalsproduct te zijn. Hij voelt de behoefte om meer te zijn dan dit. Er moet meer achter het leven schuilen dan toeval alleen.

T.a.v. de Broederschap kan men ongeveer zo reageren: De dingen, die ik besprak, gebeuren. Dit is natuurlijk geen bewijs, dat de Broederschap bestaat, maar bedenk, dat het toch veel van een plan weg heeft, dat er leiding schijnt te bestaan. Zou het niet erg jammer zijn, wanneer ondanks dit alles, het geheel alleen maar toeval zou zijn, van mijn betoog tot de vervulling van het voorspelde? Daarom alleen reeds meen ik, dat, zo de feiten daardoor spreken, het beter is om te aanvaarden, dat de Witte Broederschap bestaat, zelfs al valt het u wel eens moeilijk

daaraan te geloven. Het is beter te aanvaarden, dat Goddelijke Krachten, wij zullen niet bepreken over hoeveel schijven, helpen om de mens te beschermen en bewuster te worden en dat bovendien nog, zonder de noodzakelijke persoonlijke vrijheden van dit individu aan te tasten. Dat is een groote bereiking, een grote zekerheid en een troost wanneer het eens anders gaat, dan men wel wenst. U zult dit wel beseffen. En hiermede ben ik dan aan het einde van mijn onderwerp. Indien u vragen wilt stellen, kunt u dit nu doen.

Vraag: Heeft de moord op Verwoerd een geestelijke achtergrond?

Antwoord: Wel enigzins. In de eerste plaats verwijs ik u naar de prognose, die wij het vorige jaar gegeven hebben, terwijl ik verder uw aandacht vestig op de eerste publicatie van gegevens na de laatste Wessac bijeenkomst. U zult daaruit zien, welke gevaren ook in Zuid - Afrika zeer dreigend waren. De dood van Verwoerd verandert daaraan niet zo veel, denkt u waarschijnlijk. Bedenk echter het volgende. De dader is iemand, die met geen der partijen in het geschil geassocieerd kan worden. Heftige resentementen tegen kleurlingen of blanken worden hierdoor vermeden met alle geweld, dat daaraan onverbrekkelijk verbonden zou zijn. De dood van Verwoerd betekent niet, dat er een einde komt aan de apartheid. Wel komen ontwikkelingen op dit gebied tijdelijk tot stilstand, terwijl er tijdelijk een tekort aan drijfkracht - om niet te zeggen geestvervoering - op zal treden. Een verzachting van de geschillen in Zuid-Afrika zal hierdoor mogelijk zijn. Geweld zal in dit land niet geheel te vermijden zijn. Er is echter een mildering mogelijk. Daarop hebben wij reeds het vorige jaar en ook de laatste tijd gewezen. Dit betekent nog niet, dat de Broederschap aansprakelijk is of wil zijn voor de moord op Verwoerd. Wel draagt zij enige verantwoordelijkheid voor de wijze waarop, daar zij, toen de zaak onvermijdelijk bleek te worden, haar invloed heeft doen gelden, om de gevolgen te beperken.

Vraag: U sprak van bevolkingsafname in de toekomst. Welke oorzaken zijn daarvoor? De geleerden spreken juist van een enorme bevolkingstoename.

Antwoord: Vooreerst, de golf van welvaart of potentiële welvaart voerde tot een verhoogde levensstandaard. Bij een afnemen van de mogelijkheden zullen zeer velen trachten hun levenspeil te behouden, door over te gaan tot beperking van het nageslacht. Dit zal in vele landen ook officieel aangemoedigd worden, zodat het op de duur bon-ton wordt slechts een klein gezin te hebben. In primitievere landen heeft bijgeloof invloed op huwelijken en nageslacht. Daarvan zal gebruik gemaakt worden. Natuurkrachten, waaronder stralingen, rampen e.d. zullen het hunne doen, om zowel bevolkingsaantallen te verminderen alswel het voornoemde bijgeloof aan te moedigen. Verder kunt u nog rekening houden met een in komende jaren vaak zeer ernstige hongersnood in juist primitievere en dichtbevolkte landen, van idemisch optredende ziekten, terwijl ook de toenemende onzekerheid in het leven en de toenemende minachting voor het leven en de rechten van anderen een rol zullen spelen. In andere landen zien wij een sterke reglementatie van het persoonlijke leven, waarbij seks als persoonlijke waarde opzij wordt gezet. Het nageslacht wordt pupil van de regering. Ook dit voert tot een teruglopen van het geboorteaantal, daar men niet bereid is meer dan het hoogstnodige nageslacht voort te brengen, wanneer daaraan geen persoonlijke bevrediging verbonden is. Dit telt in landen als Rood-China, waar het verwerpen van een groot kindertal door jongeren steeds meer voorkomt, daar men het krijgen van kinderen meer en meer als een dienst aan de staat gaat beschouwen en niet meer ziet als deel van het persoonlijk bestaan.

Dit zijn enkele punten. Ik wil nu nog niet spreken over de invloed, die veranderingen in de atmosfeer kunnen veroorzaken, waardoor het niet onmogelijk is, dat een bijna algemene steriliteit in bepaalde delen van de wereld op gaat treden - als gevolg van as en stralingen. Daarnaast moet men nog met het volgende rekenen. Zolang er geen alles beheersende oorlog is, maar de wereld wel voortdurende grote spanningen kent, treedt steeds een afname van geboortetal op. Ontlaadt de oorlog zich in een meer algemene strijd, dan zien wij als gevolg daarvan weer een toename van het geboortegetal. Houdt met dit alles rekening - ook met hongersnoden hier en daar in 1967 maar vooral in 1969 - dan zult u zien, dat reeds nu de uitbreiding van het bevolkingsaantal ver beneden de verwachtingen blijft. Er zijn reeds nu voorbeelden van landen, waarin de verwacht vermeerdering van het bevolkingsaantal niet is opgetreden.

Vraag: Hoe zal het met de ruimtevaart gaan?

Antwoord: Deze blijft nog belangrijk, omdat zij een deel van de menselijke strijd lust en genialiteit een doel geeft, dat niet zo vernietigend is als anders gevreesd moet worden. Vergeet daarbij niet, dat ruimtevaart een militair project blijft, overal. Wij kunnen aannemen, dat de ruimtevaart nog enkele spraakmakende successen zal boeken, waaronder bemande vluchten naar en landingen op de maan en Mars. Het is waarschijnlijk, dat deze dingen reeds voor 1990 plaatsvinden. Toch zal het geld en de arbeid, daaraan besteed, reeds na de eerste geslaagde maanvluchten gaan afnemen. De ruimtevaart is gezien, de geschiedenis van de mensheid, dan ook niet zo erg belangrijk. Ik wil hier niet over vliegende schotels gaan spreken, daar dezen officieel niet bestaan. Wel wil ik opmerken, dat een doordringen van de mens in de ruimte eerst werkelijk mogelijk wordt, toegelaten wordt en zinvol zal zijn, wanneer de mens zich van zijn planeet verwijdert als een mentaal en ethisch gezond wezen. Zolang een zekere agressiviteit de voornaamste drijfveer blijft, heeft het niet veel zin.

Vraag: Men zou dit geld toch wel beter kunnen besteden?

Antwoord: Ongetwijfeld. Maar datzelfde geldt voor de begroting van defensie in elk land van de wereld, maar dat zal voorlopig wel niet gebeuren. Wees dus maar niet bang, dat men de armen zal gaan voeden en de welvaart gaan verhogen met de miljoenen, die voor elke raketproef nodig zijn.

Vraag: Zal een eventuele oorlog na 1978 een atoomoorlog of een oorlog met conventionele wapenen zijn?

Antwoord: Wij nemen niet aan, dat een dergelijke oorlog plaats zal vinden. Zou dit onverhoopt toch gebeuren, dan zal men, zij het waarschijnlijk gedurende een korte periode, in zeer grote problemen kunnen komen. Dit is begrijpelijk: zolang twee partijen tegenover elkaar staan, is een conventionele oorlog nog mogelijk. Zodra echter een derde belangengroep naar de wereldmacht grijpt, zal men de twee sterke tegenstanders met raketten of vliegtuigen, die als behorende tot de twee strijdende partijen, door een derde partij worden gebruikt, om dezen er toe te brengen, hun arsenaal aan atoomwapenen te gebruiken en zo zichzelf en hun tegenstander ten bate van de derde groep uit te schakelen. Er zijn trouwens nog andere punten. Men kan reeds nu licht transportabele bommen vervaardigen, die je bv. in een hutkoffer gemakkelijk en zonder bezwaar mee kunt nemen. Het is dus niet zo moeilijk in verschillende grote steden dergelijke bommen te assembleren, met radioontsteking als lont. Men zal de verleiding wel niet kunnen weerstaan, om met dit middel enige belangrijke steden, het gouvernement, de havens van de tegenstander reeds aan het begin van het conflict onschadelijk te maken. Dat daarop een wraak volgt, is duidelijk. Indien er een derde wereldoorlog uit zou breken, kunt u er dan ook wel mee rekening houden, dat bv. de gehele Noord-Europese laagvlakte, van Rusland af tot Nederland toe en verder niet meer voor leven geschikt zal zijn. Nogmaals, wij menen, dat dit niet zal gebeuren. Maar als er een algehele wereldoorlog uitbreekt, zijn de beschreven gebeurtenissen haast onvermijdelijk.

Vraag: Worden ook de veranderingen in de kerkelijke sfeer bv. bij de katholieken, door de Broederschap beïnvloed?

Antwoord: Men probeert dit. Niet allen bij de katholieken overigens. Hieraan zijn echter enkele grote moeilijkheden verbonden, zoals de vraag, hoe het mogelijk is aan de ene kant de mens weer tot een meer vrij en persoonlijk gaan tot God mogelijk te maken en bereikbaar te maken, zonder aan de andere kant daarbij een nogal rigide reglement te doen wegvallen, dat voor velen bij een gaan tot God nog noodzakelijk is. Dit betekent bv. dat een antwoord moet worden gevonden op de vraag, hoe men de organisatie van de katholieke kerk kan doen voortbestaan en gelijktijdig de decentralisatie tot stand kan brengen, waardoor men elke mens op eigen en voor hem passende wijze kan benaderen en hem dus een contact, dat buiten de gebondenheid aan massale geloof en denkwaaarden ligt, mogelijk te maken. Buiten de riten en het dogma om a.h.w. Dit is een zeer grote moeilijkheid, waarmee ook de progressieve elementen met gevoel

van verantwoording, in de kerk worstelen. In de islam speelt zich een dergelijke strijd af, terwijl ook het boedisme niet vrij is gebleven van dergelijk vraagstukken. De aanpassing aan de mens van vandaag, zonder een verloochening van de grondleer, de wetten van naasteliefde, maar met behoud van persoonlijke vrijheid, die ook toelaat op eigen wijze een beroep te doen op God, is zeer moeilijk. De Broederschap helpt hier, waar zij kan, maar het is zo moeilijk geestelijke hulp te verlenen, en hooggeplaatste personen langs geestelijke weg te benaderen, die wel veel gezag uitoefenen, maar daarnaast lijden aan een soort verkalking van het brein... Hierdoor wordt eerlijk pogen maar al te vaak gezien als een aantasting van het gezag, een aanvallen van de persoonlijke hoogheid van de gezagsdragers. En dit geeft wel de grootste moeilijkheden in deze tijd, naar ik meen.

Vraag: U hebt ook het protest van de aarde in bevingen en vulkanische werkingen naar voren gebracht. Voor degenen, die reeds enkele jaren uw lezingen volgen, is dit wel begrijpelijk. Meent u echter, dat ook politici, economen e.d. uit deze uitbarstingen een geestelijke lering kunnen trekken?

Antwoord: Dit is niet op redelijk vlak mogelijk. Wel kan via de emoties voor hen daaruit enige lering voortkomen. Nimmer echter zal de lering redelijk of wetenschappelijk zijn. De reden is eenvoudig:

a. de verschijnselen, hoe ongewenst ook, zijn allen natuurkundig en geologisch verklaarbaar, b. alle wetenschap is in feite een werken met symbolen en begripwaarden, die binnen een eigen logica en redelijkheid voortdurend gehanteerd kunnen worden als algehele waarheid, zonder daarbij ook alle werkelijke waarden te omvatten. Men zal dit systeem blijven aanhangen, ook wanneer de feiten bewijzen dat alle conclusies en predicties ver van de waarheid verwijderd blijven. Men onderzoekt dan wel niet het systeem, maar meent eenvoudig, dat, tot het meer geperfectioneerd is, een grotere tolerantie voor fouten moet bestaan. De wetenschapsmens heeft, vooral in gebieden van de economie, de neiging, in de feiten de bevestiging van zijn stellingen en geheimtaal te zien, zonder daarbij te beseffen, dat er nog andere waarden aanwezig zijn, die hij niet via zijn systeem kan waarnemen, of dat er ook andere verklaringen mogelijk zijn dan deze, welke hij volgens zijn systeem geeft.

Voor een staatsman geldt ongeveer hetzelfde. Zelfs indien een staatsman zou erkennen, dat de spanningen in de aarde ook andere dan materiële oorzaken hebben, blijft het een vraag, of zo iemand wel feitelijk op een dergelijke erkenning zal kunnen reageren. De openlijke erkenning zou hem immers onmiddellijk tot staatsman-af maken. Of misschien zou men hem zelfs als staatsman afmaken. Ook die mogelijkheid bestaat. Wanneer men staatshoofd is, schijnt men dit altijd weer graag te willen blijven - ofschoon ik niet altijd kan begrijpen waarom. Men zal dus zelfs tegen beter weten en innerlijk besef in blijven reageren volgens de theoretische normen of het eenmaal gestelde, daar men voelt, dat het toegeven dat deze normen ergens aantastbaar of onjuist zouden zijn, niet alleen een erkennen van eigen onvermogen in zou houden - wat sommigen nog wel zouden kunnen - maar gelijktijdig een aantasting vormen van de eigen basis van leven en streven. Vooral zij, die wat hoger in de rangorde gestegen zijn, kunnen dit meestal niet aan.

Vrienden, wanneer ik nu het eerste deel van de bijeenkomst voor u mag besluiten, zo zou ik graag het volgende zeggen. De Broederschap, de Witte Broederschap, is natuurlijk een lichaam, een soort gecombineerde geestelijke en stoffelijke organisatie. Zij representeert echter kosmische, hogere krachten. Degenen, die bewust deelhebben aan dit werk, dragen grote verantwoordelijkheid en brengen ook bewust menig offer. Dit wil niet zeggen, dat zij daarom niet voor anderen openstaan. Natuurlijk, er zijn ingewijden. Maar in een kerk heb je toch ook niet alleen maar priesters? In een land zijn toch niet alleen maar politici? Er zijn nooit alleen maar mensen met inzicht, er zijn ook medewerkers, die hun eigen medewerking misschien niet eens geheel beseffen. Zo moet u de Broederschap zien. Het is niet een organisatie, die buiten en boven u staat, maar een samenspel van krachten, waaraan ook u deelhebt, of u dit nu beseft of niet. Het is een Broederschap, waarin ook u plaats kunt vinden, wanneer u wilt.

U zult niet bewust deel kunnen hebben in alles, wat de Broederschap doet. Maar wel zult u kunnen helpen bij de verwezenlijking van hun planning. Uit alles, wat ik u vandaag heb kunnen

schetsen, zal reeds duidelijk zijn geworden, dat ook u, door uw eigen denken, streven en werken ergens een keuze zult moeten doen, hetzij vóór, hetzij tégen deze Broederschap. Voor of tegen de mensheid in feite, die deze Broederschap in wezen representeert. De vraag is maar: wát wilt u? Wilt u verder gaan, zoals het was? Vecht u dan maar tegen de komende crisesverschijnselen, vecht dan maar om uw welvaart ten koste van alles te behouden en de bestaande systemen te handhaven. Niemand zal het u euvel duiden. Maar wel zult u voortdurend falen, omdat u eenvoudig niet tegen de omstandigheden op kunt. Maar wanneer u tracht de Broederschap te volgen en a.h.w. te buigen als een grashalm in de wind, gelijktijdig geestelijk de taaiheid en kracht zoekende om telkens weer, wanneer de druk der omstandigheden u een ogenblik nalaat u weer op te richten, ja, wanneer u leert om niet voortdurend te eisen, maar de gaven van het leven te aanvaarden, zoals zij komen, dan zult u ontdekken, dat u werkt in de geest van deze Broederschap en daarmee tevens werkt voor de toekomst van de mensheid.

Ik hoop, dat deze uiteenzetting, tot het geven van inzicht na de bijeenkomst in de Wessacvallei, onze beloften heeft ingehouden. Tevens hoop ik, dat u voldoende geïnformeerd bent om, althans in de komende tijd, te weten in welke richting u voor uzelf het best kunt leven.

Goedenavond.

ESOTERIE

Goedenavond, vrienden.

Het is eigenaardig, dat ik de laatste tijd steeds weer onderwerpen met esoterische achtergronden als mijn deel krijg toegeschoven. Maar het schijnt, dat ik op mijn manier daarover toch wel eens iets zinnigs kan zeggen. Eigenlijk zouden wij, wanneer wij zo bezig zijn, met de provo's kunnen roepen: hi-ha-happening. Want er gebeurt iets, iets wat niet bepaald is, maar spontaan plaats vindt. Ik zou zeggen, dat dit gebeuren eigenlijk de kern is der esoterie, de kern van de godsdienst, spiritualisme en spiritisme. Er gebeurt iets. Wat er gebeurt, wat er gebeurd is of gebeuren zal, is eigenlijk nooit geheel vast te stellen. Wij kunnen niet zeggen: dat zijn de feiten. Je kunt bv. bij het spiritisme niet met zekerheid zeggen, dat je contact hebt of hebben zult met deze of gene geest. Je denkt misschien, dat je met keizerin Josephine de Bauharnais spreekt en je hebt een droombeeld van Josefine Baker te pakken....

Bij godsdiensten is het al precies zo. Ik kan nu wel plechtig staan beweren, dat God hier in ons midden is, maar zie je er wat van? Je ziet geen p.... Er is dus geen sprake van een controleerbaar iets. Uiterlijk is er niets, er is geen zekerheid en toch is er iets. Daarover wilde ik vandaag nu eens spreken.

Wanneer ik geloof, dan verander ik mijzelf. Ik verander mijn wezen niet - misschien kan ik dit niet eens - maar ik verander mijn eigen benadering van alles, wat rond mij is. Door mijn geloof maak ik zo voor mij zelf een deel van de wereld toegankelijk, dat er anders misschien ook wel is, dat misschien wel "werkelijk" genoemd mag worden, doch wat zich aan mijn normaal kenvermogen onttrekt. Of ik maak in mijzelf door het geloof krachten los, die normalerwijze in mij gebonden zijn. Wanneer ik esoterisch, streef en filosoof, tot ik erbij neerval, hoef ik daarmee geestelijk of anderszins nog geen stap verder te komen. Maar wanneer ik esoterisch streef in die zin, dat ik probeer te gevoelen, wat de kern van mijn wezen is, wat de kern van de levenskracht is, dan verander ik mijn eigen benadering van het bestaan en van mijzelf.

U kunt nu wel beweren, dat dit alles toch wel sterk verschilt van de schilderpartijen van lieverdjes e.d., maar ik meen dat het verschil toch niet zo groot is, als u wel denkt. De wereld bevalt ons niet. En degenen, die de kunst verstaan om eerlijk te zijn, al is het maar tegenover zichzelf, zullen toe moeten geven, dat wij soms kotsmisselijk zijn van onszelf op de koop toe. Wij gevoelen ons niet gelukkig en willen daarin verandering brengen. Een provo zal dit doen door te gaan provoceren. Hij weet daarbij eigenlijk zelf niet eens, wat hij precies wil. Hij heeft wel een hoop ideeën, maar weet niet goed, wat hij daarmee eigenlijk moet beginnen. In feite wil hij de wereld niet veranderen, hij wil zichzelf in deze wereld veranderen. Hij wil anders zijn, blij zijn, gelukkig zijn.

Iemand die gelooft, wil eigenlijk precies hetzelfde en ook de esotericus zoekt hetzelfde. Daarom zoekt men dus een situatie, waarin men zichzelf tijdelijk of voorgoed kan veranderen. De een doet het met marihuana, lsd. e.d., een ander doet het met een dans rond een totempaal, met een meditatie, of een gebed. Ik meen dan ook te mogen zeggen, dat de kern van geloof en esoterie niet in de eerste plaats te doen heeft met het opbouwen en veranderen van het Ik, maar een manier vormen om het Ik open te stellen voor dingen, die er anders voor dit Ik niet als kenbare waarde zijn.

Dat wij niet noodzakelijkerwijze al onze illusies opzij zullen zetten, is wel duidelijk. Wij zoeken echter in het geloof, zelfs indien wij schijnbaar de wereld en al haar werken verwerpen, zo goed als in de esoterie en vele andere wijzen van streven, in feite de bevestiging van de illusies, die ons dierbaar zijn.

Dat klinkt niet zo mooi, he? De meeste mensen spreken over esoterie met schitterende mooie en vaak holle woorden. Zij kunnen er zelfs uren over doorzagen. De kern van het geheel komt echter neer op een: ik moet anders zijn, ik moet anders denken. Kan ik dit niet bereiken? Basta. Dan helpen theorie, geloof, oefening niet. Dan helpen de beste methoden van innerlijk onderzoek en esoterisch streven niet. Dan helpt ook geen happening.

Dan voel je je lam en blijf je je lam voelen. Weet u, wat ik bedoel? Nu dan. Wanneer u luisteren kunt tussen de ergernis door, die ik zo hier en daar meen te bespeuren, zou ik het als volgt willen zeggen: wanneer ik geloof, maakt het niet zoveel uit, wat ik geloof, alleen moet ik ervoor zorgen, dat ik datgene geloof, wat voor mij een contact geeft, dat mij ergens doet gevoelen: er is meer dan ik alleen.

Als ik zo praktisch geloof en streef, is het helemaal niet van belang, of ik om dit te bereiken nu voor een spiegel met kaarsjes ga zitten, of ijverig mediterende in de lotushouding ga zitten dan wel wat anders doe. De methode maakt geen verschil uit. Belangrijk is het alleen, of ik zover kan komen, dat in mijzelf iets verandert. En indien wij dit als het belangrijkste, het kentekenende aanvaarden, vraag ik mij af, waarom men dan dit alles alleen maar zou mogen zoeken via abstracte stellingen en dingen.

Is esoterie dan alleen maar het zoeken van de kroon - niet die kroon waar het strijkje zit, maar het licht daarboven. Is het geloof dan alleen maar een zeggen: God, je bent er? Ik voor mij geloof, en dit is ook een geloofsvorm, dat je, als het daarbij blijft, beter thuis kunt blijven zitten en naar de tv. kijken. Daar word je ook niet verstandiger van en daarvan krijg je ook slaap.

Ik stel nu eens: het geeft niet wie en wat en hoe ik ben. Het gaat er om, wat ik op dit moment kan voelen, kan beleven. Wat ik aanvoel, desnoods onwerkelijkheid. Noem het voor mijn part fantaseren. Maar het moet werkelijk voor je leven. Indien je op dit ogenblik de Goddelijke Kracht niet alleen aanvaardt, maar beleeft, ze maakt tot iets wat voor je leeft dan kun je het opnemen, dan kun je er iets mee doen. Dan maak je het waar.

Als ik op dit ogenblik geloof, dat de waarheid kenbaar is, zal ik daarmee nog niet de formule van het Al vinden. Maar ik zal een eenheid vinden, een begrip, dat, al kan ik het niet omschrijven, voor mij de uiting is van mijn binding met de gehele wereld, met het lagere en het hogere, met het allerhoogste. Indien ik die band voel, verander ik mijn wereld. Verander ik mijn wereld, dan zal ik daarmee mijzelf nog niet veranderd hebben, maar ik wijzig wel degelijk mijn leven, de betekenis, die mijn bestaan voor mij heeft.

Ik meen, dat dit esoterie is. En om het nu eens wat meer praktisch te maken, ik wil niet zeggen, dat eenieder, die regelmatig in de war is en eigenlijk nog steeds niet weet, wat hij met het leven aanmoet, de hand moet opsteken. In de eerste plaats zouden wij dan tóch allen de handen in de zak houden en in de tweede plaats hoeven wij een dergelijke uiterlijke demonstratie niet te gebruiken om iets waar te maken. Wanneer wij iets erkennen of beleven is het niet noodzakelijk onmiddellijk de handen omhoog te steken en halleluja te roepen. Maar als u weet, dat u de hand eigenlijk op zoudt móeten steken, doe dan het volgende. Vraag je allereerst af, of er misschien één ding, één enkel punt is, waarin je werkelijk gelooft. Eén ding maar. Eén punt dat je niet

bewijzen kunt, waarvan je niets weet en wat voor jou toch een zekerheid is. Dan is dit ene ding, dit ene punt de sleutel tot alles.

Proteer niet het uiteen te rafelen of te omschrijven, tracht eenvoudigweg het dichtbij te voelen, doe dit of hetgeen waarin je gelooft, nú: Mensheid, Licht, Eerlijkheid, Waarheid, of God heet, of anders. Probeer te voelen, dat Het er nu en hier is. En ontspan je dan eens.

De meeste mensen, in esoterie en geloof, zullen, wanneer zij er al iets aan doen, worstelen met God. Dwaas. Er is niemand onder u, die zegt: kom, ik ga eens een rondje boksen met Cassius Clay. U gelooft wel, dat hij de sterkere is. God is sterker dan hij. God is "the best". Door met hem te worstelen, maken wij onszelf maar moe voor niets. Maar als wij ons nu eens ontspannen en de God in ons laten spreken - o, niet met woorden, maar laten werken als een kracht - zou dat dan geen veel betere resultaten geven?

U bent ziek? Als u het niet bent, wordt u het nog wel, want in de winter is 3/4 van de bevolking hier altijd ziek. U kunt die ziekten niet uitbannen? Of kunt u misschien gevoelen, dat er een evenwicht is, dat er een rust en evenwicht bestaat? Voel dit dan. Probeer het aan te voelen. Duik erin onder als iemand in een warm bad. Dring je erin en kijk dan eens, of je nog zo ziek bent. Het zal u een heel stuk meevallen, denk ik zo. Vooral, wanneer u daarin wat oefening hebt.

Is dit geen esoterie? Maar wat hebt u aan alle theorie? U zelf hebt immers niets geestelijk te ontwerpen. Het geestelijk ontwerp van het leven is, van het begin van alle tijden af reeds klaar. Daarom is theoretiseren niet nodig, daarom is het dwaas er over te strijden, of men deze of gene spreuk nu zus dan wel zo moet uitleggen. Belangrijk is het beleven. Er moet in je iets gebeuren. Dat is belangrijk, niet het gepraat er over. Waarom probeer je het dan niet nu eens, nu wij allen bij elkaar zijn? Als ik mijn mond houd, luister dan eens even naar de stilte. Voel de kracht, die hier - al weet niemand misschien hoe - aanwezig is..... Er is iets, nietwaar? Onderga het. Misschien vindt u het wel heel lastig u om te stellen van het verstand op het ondergaan, maar probeer het toch maar eens. Doe dit maar wat vaker en zie dan, hoeveel esoterisch inzicht je wint, hoeveel geestelijke en lichamelijke harmonie je kunt winnen.

Zo. Dit is natuurlijk geen officiële les. Er zal dan ook zo dadelijk wel weer iemand zijn, die zegt, dat Henri er weer aardig met zijn pet naar gegooid heeft - en ik heb niet eens een pet. Maar toch heb ik u iets gezegd en velen onder u iets laten voelen van wat esoterie is, zo maar, tussen neus en lippen door. Want esoterie is geen dodelijke ernst. Het kan zelfs een soort grap zijn ook. Het is een aanvoelen. Het is de inhoud die je geeft aan de dingen en niet alleen, wat de dingen voor jou en ieder ander zijn of moeten zijn. Dat wilde ik nu maar eens spuien vandaag. Dus wees maar blij, want van mij zijn jullie dan weer bijna af. Toch moest u er eens over nadenken en vooral er eens een proef mee nemen.

Goedenavond.d.d. 9 sept. 66